

The LED Weekly

Volume 16, No. 4 June 7, 1998

P.O. Box 71071 Sunnyvale, CA. 94086 USA

voviled@ix.netcom.com

Tờ báo hằng tuần ĐIỀN KHÍ PHÂN GIẢI dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

LỜI MỞ ĐẦU

Thấm thía quá bạn ơi!

Lời cao ý đẹp vui hòa
Thành tâm nhận được món quà thương yêu
Trần đầy nguyên lý thật siêu
Tâm ta tu tiên ta đi tiên chung
Khai thông trí tuệ mỗi vùng
Tình thương đạo đức vô cùng thâm sâu
Cần khôn vũ trụ kết tào
Chơn tâm thức giác nhiệm màu khai minh
Thực hành khai triển hành trình
Chơn tâm thức giác chính mình tự tu.

Lương Sĩ Hằng

THƯ' NGỎ

NHẬP ĐỊNH

Nhập định minh tâm hướng cảnh trời
Bình an khai mở rõ chơn lời
Quý yêu nguyên khí Trời ban phước
Giải tỏa phiền ưu tự thảnh thơi.

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám từ 12-4-98 đến 18-4-98

Copyright (C) 1998 by Lương Sĩ Hằng & VoViLED. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám.

Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

1. Tu thiền mà còn tham vọng tại sao ?
2. Người thật tâm muốn phục vụ thì phải làm sao ?
3. Muốn có an ninh và mạnh khỏe trong cuộc sống thì phải làm sao ?
4. Tâm giao thanh tịnh là sao ?
5. Quy hội tâm linh thì phải quy hội làm sao ?
6. Giờ nào là giờ thật của Trời Phật ?
7. Không không gian không thời gian là sao ?

Sydney, 12/04/98 5:53 AM

Hỏi: *Tu thiền mà còn tham vọng tại sao ?*

Đáp: Thừa xưng danh tu mà thiếu tu, tâm trí không dứt khoát, tánh tham vẫn còn, muốn có địa vị, rất dễ sa vào tình tiền loạn dâm, phá hoại hạnh đức của chính mình, thích lãnh đạo nhưng thiếu từ bi. Tu thì phải nhịn nhục, phục vụ tốt, trong tình thần bất vụ lợi, thì phần hồn mới được sáng suốt và dễ dứt khoát chủ kiến, mọi người sẽ kính mến. Ngược lại thì chỉ hại phần hồn, lặn dận suốt kiếp mà thôi.

Kệ :

Sống thời dứt bỏ tâm ganh tị
Thực hiện tâm tu chẳng giận si
Đường đạo đường đời chung tiến hóa
Thành tâm tu luyện tiến thanh tỳ.

Sydney, 13/04/98 6:10 AM

Hỏi: *Người thật tâm muốn phục vụ thì phải làm sao ?*

Đáp: Thừa người thật tâm phục vụ thì phải thành thật trong tình thần xây dựng chung, mỗi người một vị trí thì công việc chung chỉ có phát triển, rất nhịp nhàng, làm như không làm, chung vui hòa bình trong xây dựng, không bao giờ bị trở ngại.

Kệ :

Hình thành trật tự cũng do tâm
Đóng góp một phần chung tiến thâm
Xây dựng hình thành tâm trẻ vui
Cùng chung phát triển lại mừng thâm.

Sydney, 14/04/98 3:25 AM

Hỏi: *Muốn có an ninh và mạnh khỏe trong cuộc sống thì phải làm sao ?*

Đáp: Thừa muốn có cuộc sống mạnh khỏe và an ninh thì phải tu sửa, quân bình luồng điện của nội tâm thì trực khí sẽ không tấn công được, tu tới sự thanh tịnh, nguyên lý của Nam Mô A Di Đà Phật, tâm sẽ an và trí sẽ sáng.

Kệ :

Xây dựng tâm linh tự bạc bần
Tâm minh trí sáng tự khai màn
Duyên lành tái ngộ tùy duyên thức
Học hỏi không ngừng tự tâm an.

Sydney, 15/04/98 2:00 AM

Hỏi: *Tâm giao thanh tịnh là sao ?*

Đáp: Thừa tâm giao thanh tịnh là cùng tu chung pháp, hành triển như nhau, nhìn nhau là biết liền, hai bên từ trường đồng nhịp gọi là thần giao cách cảm, có thể giúp đỡ lẫn nhau trong thanh tịnh.

Kệ :

Nhớ nhau cảm mến tâm bình đẳng
Giải tỏa phiền ưu chẳng nhọc nhằn
Nhịn nhục bừng sáng tâm quý đẹp
Bình tâm phục vụ chẳng cơ cần.

Sydney, 16/04/98 6:45 AM

Hỏi: *Quy hội tâm linh thì phải quy hội làm sao ?*

Đáp: Thừa quy hội tâm linh thì phải thật chất phác hành pháp môn mình đã tự chọn.

Kệ :

Lui về thực chất tự tâm hành
Pháp giới khai huân tự tiến nhanh
Đời đạo song hành tâm tự thức
Duyên lành đạt pháp hướng về thanh.

Sydney, 17/04/98 5:30 AM

Hỏi: *Giờ nào là giờ thật của Trời Phật ?*

Đáp: Thừa giờ hành pháp là giờ thật của Trời Phật, bỏ tất cả chuyện đời trong lúc công phu tu học.

Kệ :

Cứu mình trở về cõi tịnh không
Giải bỏ trần tâm tiến một vòng
Vượt khỏi không gian là tự tiến
Chẳng còn mê chấp lại càng thông.

Sydney, 18/04/98 5:00 AM

Hỏi: *Không không gian không thời gian là sao ?*

Đáp: Người tu thiền đạt tới không không gian không thời gian tức là hoàn toàn giải nghiệp, khai khẩu thuyết chơn ngôn, bố thí cho các nơi tu tiến.

Kệ :

Về không chẳng có ưu phiền hận
Thuyết lý phân minh tự góp phần
Tự thức chơn tình phân lý đạo
Thực hành chất phác tiến cao tăng.

KHÓA SÔNG CHUNG THÂN THƯƠNG HÒA BÌNH tại THONON LES BAINS, PHÁP
19/2 - 22/2/98

Thu Sương chép
(tiếp theo kỳ trước)

Cho nên ở thế gian hay may quần áo, cái hồn .. hồn các bạn tu .. tu .. tu cũng hội nhập lấy mây rắng của Trời Đất làm y. Không phải lấy cái màu mà chế cái áo bạn thành, ra xưng ông Đại Đức, cái đó không có đúng. Phải có công tu tới đó nó mới tiến tới lớn rộng đức độ cao siêu kêu bằng Đại Đức. Chỉ có phần hồn mới cảm thức được điều này. Xác làm sao cảm thức được điều này. Phần hồn sáng suốt thanh tịnh mới cảm thức được điều này. Cho nên chúng ta càng tu càng mở, càng tu càng thấy khác, càng thiện đi. Các bạn thấy thiện theo Ông Tám thiện ngu quá, ngồi làm thinh. Không phải, không có làm thinh đâu. Các bạn làm thinh các bạn mới vô được cái giới thanh tịnh sẵn có của chính bạn, cái gốc của bạn là thanh tịnh, bạn phải về đó bạn mới an nhiên tự tại. Cần thanh tịnh, tham thiền nhiều, hít nguyên khí của Trời Đất nhiều hòa hợp với cả căn khôn vũ trụ thì thức hòa đồng của các bạn mở. Cho nên người tu thiền nhiều, nói chuyện nhiều người mến, nhiều người thương vì thức hòa đồng mở. Từ trường các bạn tốt, nhìn vui, nói một hai câu thấy thông cảm, dễ thông cảm, rất dễ thông cảm. Còn chúng ta học cho cố, học bao nhiêu cuốn sách ra nói hai ba câu, mình đoán trình độ họ thấp mình khi, không thêm nói chuyện thì mất cơ hội rồi. Mất cơ hội tự nhiên. Chúng ta cấu trúc từ tự nhiên và hồn nhiên hình thành mà chúng ta không có trở về với tự nhiên làm sao biết sự hồn nhiên của cả căn khôn vũ trụ ? Sự có mặt của chúng ta hiện tại không dễ gì có. Chúng ta nay một chút, mai một chút rồi hội tụ mới gặp nhau đây, cũng phải dày công lắm, phải bỏ công lắm. Nếu mà chúng ta là người ôm cửa, ôm địa vị thì đâu có gặp nhau trong căn phòng nhỏ hẹp này đâu. Chúng ta còn tranh chấp làm sao gặp được. Chúng ta thực hiện tình thương và đạo đức, biết thương mình mới tu, biết thương mình mới lập lại trật tự cho chính mình, biết thương mình mới cảm thức được đồng loại là quý báu. Mọi người đóng góp một chút chúng ta có cái áo tốt

bạn, chúng ta có căn nhà tốt ở, chúng ta có món ăn ngon cũng do khối óc con người đóng góp mà thôi. Mà chúng ta không biết khối óc của chính chúng ta làm sao kính trọng khối óc của người khác ?

Chúng ta tu trong trật tự và tiến hóa trong trật tự mới thật sự là người văn minh. Văn là có trật tự thì nghe được, hiểu được và làm được. Nghe được, không hiểu được và không làm được, không phải văn minh. Trật tự của căn khôn xán lạn trong tâm thức của mọi người. Cho nên người tu Vô Vi thiền một thời gian rồi tự nhiên bừng sáng trong nội tâm, nói chuyện thao thao bất tuyệt, hiểu được nguyên lý này nguyên lý nọ, rồi nó trở về cái gốc gác của chính nó, chỉ có một thôi, không có hai. Thanh tịnh là giải quyết tất cả mọi sự, nghiệp duyên tội phước cũng là giải tỏa hết. Thanh tịnh là giải tỏa tất cả nghiệp duyên và tội phước, không có cảnh địa ngục hãm dọa các bạn đâu. Óc các bạn sáng, trí các bạn minh, không có bao giờ bị lường gạt nữa. Dầy công đi, tu đi, kẻ đi trước cũng dầy công, bao nhiêu nghìn năm nay sự thanh tịnh đã đóng góp biết là bao nhiêu mà chúng ta ngày hôm nay có pháp để thực hiện tới thanh tịnh mà chúng ta không làm thì ổng lảm. Muốn đi cho kịp kỳ phải rút ráo hành cho đúng và phải làm pháp luân thường chuyển huệ tâm nó khai thì các bạn mới giải được tất cả những sự nợ nần từ tiền kiếp tới bây giờ. Chính mình là người trách nhiệm mà không biết cách giải. Cứ hành đi rồi nó sẽ giải. Khi mà giải được rồi quý vị vui biết là bao nhiêu, thương biết là bao nhiêu. Thương tất cả mọi người đang tạo sự đau khổ cho chính họ tại vì họ không hiểu, họ không hành, họ nói thì hay lắm nhưng mà không hành. Như những người kỹ thuật quay phim này kia kia nọ, chịu hành chịu làm mới yêu cái trật tự đó và xây dựng cho cái trật tự đó tốt. Không có chịu hành, không chịu làm thì chúng ta không có quý cái trật tự đó mà giữ cái trật tự đó cố gắng hiển cho tất cả mọi người.

Ngày hôm nay chúng ta lập lại trật tự tâm lẫn thân của chính chúng ta, càng tu càng thấy rõ mình từ nhiều kiếp lần la ở mặt đất khổ cực chớ không phải sung sướng đâu. Trai lớn lấy vợ, gái lớn lấy chồng, ôm nghiệp, khổ khổ chớ đâu có sướng đâu. Hồi thuở trước quý vị làm cô con gái tươi đẹp, lấy chồng đẻ con rồi quý vị lãnh cái gì ? Từ trong cái khổ nó giáo dục quý vị tiến tới dừng mãnh thanh tịnh chấp nhận để tận độ con em của mình mới thực hiện tình thương và đạo đức nơi chỗ đó. Thượng Đế giáo dục chúng ta rất tinh vi, cho chúng ta rất nhiều cơ hội để học. Mà quý vị lập lại trật tự rồi quý vị thấy là Đấng Toàn Năng đã giáo dục chúng ta, không có bỏ một li một tí, mà chính chúng ta bỏ Đấng Toàn Năng rồi loạn lạc đổ thôi. Nếu chúng ta quy về thanh tịnh thì sung sướng vô cùng, giải quyết mọi trận đồ, ô trược trong nội tâm đều giải tỏa. Bừng sáng trong nội tâm thì các bạn mới quý yêu Đấng Toàn Năng thật sự. Đó là niềm tin. Thấy, biết, làm được mới là niềm tin. Thấy, biết mà không làm được là không xây dựng được niềm tin. Đêm đêm các bạn tu là đang làm, đang làm việc với Thượng Đế, đang làm việc với mọi sự quang chiếu của cả càn khôn vũ trụ, hội tụ trong sự văn minh tốt đẹp nhất ở siêu quốc gia. Chúng ta có siêu quốc, làm thình mà làm được nhiều việc, mà nói la um sùm làm rất ít. Thanh tịnh mới làm được nhiều việc. Cho nên một đêm thanh tịnh của các bạn và gặp lại tôi một vài tiếng đồng hồ cũng như chúng ta đã sống bao nhiêu năm rồi, vui nhẹ trong tâm thức của chúng ta, giải tỏa mọi sự phiền muộn sai quấy của nội tâm và thấy rõ chính ta chưa thanh tịnh; cố gắng tu nữa chúng ta sẽ đạt tới rõ rệt hơn, sáng suốt hơn trong tinh thần xây dựng cho nhân loại cùng tu cùng tiến. Không phải gia đình chúng ta là duy nhất, sự sống chung đây là nhân loại đã kết hợp cho chúng ta. Nền tảng văn minh của mặt đất, người đóng góp việc này, kẻ đóng góp việc nọ. Ngày hôm nay liên hệ mau chóng, dùng điện thoại, dùng ordinator, dùng computer là giải quyết nhiều chuyện trong một lúc, là điện thoại. Rồi các bạn thấy bây giờ tôi đang tu cái khóa này là điện, khai triển điện năng sẵn có của các bạn từ cơ tạng đến khối óc chớ không phải là chuyện tầm thường. Các bạn đang làm đại sự, giải quyết được con người để ảnh hưởng người khác, không khác gì Thích Ca đã tự giải quyết và ảnh hưởng chúng ta

đến ngày hôm nay. Thời điểm của Thích Ca thiếu thốn vô cùng nhưng mà tâm thức của ngài không có thiếu thốn, chỉ lo tu thôi, kết hợp được luồng điện hào quang của cả càn khôn vũ trụ rồi Ngài mới phân giải được chơn lý để tận độ quần sanh tới ngày hôm nay. Giải trong siêu thức tận độ quần sanh do công tu của Ngài, mà Ngài làm một việc cho tất cả mọi việc, chính Ngài khai thác được cơ tạng khối óc của Ngài và lưu lại cho chúng ta ngày hôm nay; chúng ta biết khai thác được của chính chúng ta, chúng ta sẽ tiến tới sự quang vinh siêu giác của Ngài đã và đang có.

Cho nên chúng ta đừng có mê tín dị đoan, nói tôi nuôi ông Phật trong nhà mà có con ma nào dám tới. Tu mà còn ác, kêu ông Phật gác cửa đuổi ma. Nói tôi có nhà, tôi tu tôi có thờ ông Thích Ca mà ma nào dám tới, cái đó là xạo. Không phải là người tu đâu. Tu là tâm thức khai mở, dừng chỉ phát triển, bị trí dừng như Ngài thì mới giải được nghiệp chướng của chính mình thì không có ma tới, không có thâm nghiệp chướng thì nghiệp chướng đâu có tới nữa thì mới thấy rõ thực chất của chính mình là cái gì. Cho nên người tu Vô Vi niềm tin mãnh liệt, khai triển thực chất của chính mình, phải tin nơi khả năng của chính mình phát triển tới vô cùng. Nếu có Phật chúng ta đánh lễ Phật, nếu có Trời chúng ta đánh lễ Trời thì chúng ta không có bị mê tín dị đoan. Không bao giờ thấy Trời, không bao giờ thấy Phật mà kêu Trời kêu Phật rồi đâm ra tạo sự mê tín cho chính mình. Mình không thấy cái sức mạnh thanh tịnh của Ngài ở đâu, chuyển hoá ở nơi nào, tận độ ở nơi nào mà cứ kêu Ngài và không sửa rồi làm rối rắm tâm thức của chính mình, biến thể của nó là bán tín bán nghi, tu hoài không tiến là vậy. Trên mặt đất nhiều lắm, mặt đất nhiều đạo lắm, cả càn khôn vũ trụ chỉ có một đạo nhưng mà họ biến chế rất nhiều đạo. Có một đạo thôi, tình thương và đạo đức, có bao nhiêu đó hà. Bất cứ đạo nào cũng phải thực hiện tình thương và đạo đức mới đi trở về gốc gác được, mà không có thực hiện tình thương và đạo đức thì không có trở về gốc gác được. Chúng ta ra đời, xã hội đã cho chúng ta thấy có cha mẹ mới có chúng ta, có tình thương của cha mẹ mới xây dựng được chúng ta có ngày hôm nay hoạt động ở xã hội. Vậy chúng ta từ gốc tình thương mà ra, nếu chúng ta không thực hiện tình thương và đạo đức thì chúng ta là người mất gốc.

Tinh thần phục vụ là vô cùng thì kỹ thuật nó mới tinh vi ở mặt đất. Trên thế gian này quốc gia nào mà biết phục vụ nhân loại, dẫn thân phục vụ, giúp đỡ xây dựng thì quốc gia đó mới là tiến tới siêu cường được. Còn cái quốc gia nào mà chỉ thu lợi và hại dân, hại láng giềng, quốc gia đó sẽ tự tiêu tan. Chuyện trước mắt, biết bao nhiêu, biết bao nhiêu bài vở cho chúng ta học mà không chịu học là thiếu thanh tịnh mà thôi. Càng thanh tịnh càng yêu thương muôn loài vạn vật, yêu thương quý trọng những sự đóng góp của mọi người cao cả vô cùng.

Càng tu càng nhẹ là càng hiểu càng thức. Càng tu càng nặng, không hiểu thì chỉ có động loạn mà

thôi. Nghi kỵ đầu này, nghi kỵ đầu kia và không chịu sửa mình, lo chuyện bên ngoài, không lo chuyện của nội thức, không thấy sự sai lầm của chính mình và tạo sự sai cho người kế tiếp là đại tội. Cho nên Thượng Đế bắt buộc phải có địa ngục. Địa ngục để giáo dục cho con người trở về với thật thà của chính họ và xây dựng tâm thức trong cơ đồ tiến hóa của Ngài đã và đang sắp đặt.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng

THƯ TỪ LAI VĂNG

Qua Mục Thư Từ Lai Văng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người CHA VÔ VI yêu quý..... Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỬI THẦY TỪ VIỆT NAM

N, ngày 30/01/1997

Kính gửi Đức Thầy,

Con không biết viết thế nào cho Đức Thầy vì cầm đến giấy thì con có cảm giác là Đức Thầy biết hết rồi, con có viết là chỉ vì lòng tham của con còn!

Chú H về VN đã giúp đỡ chúng con rất nhiều, đã khám bệnh một số bạn đạo chúng con. Nhất là con, bệnh nhiều lắm! Vì con ở giòng sông đen Thầy ạ ! Ngày con mới đến thì nước sông trong xanh, đến bây giờ thì nước sông đen kịt như nước cống, mà con thì chưa có phương tiện để đi. Nhớ năm xưa Thầy cho con bài thơ mà hai câu cuối bài là :

" Thiên cơ quá đổi nhiệm mầu

Giam hồn nơi cảnh có đầu có đuôi "

Đúng với hoàn cảnh của con hiện tại : Luật nhân quả mà con phải chấp nhận thôi! Thầy ơi! Con có cảm giác là Thầy đã chuyển chú H đến với chúng con, một người mà chúng con cần phải học tánh khiêm nhường, điềm đạm! Dù làm việc nhiều

vì các bạn đạo bao vây chờ khám bệnh, chú ấy vẫn vui vẻ dịu dàng không để lộ nét mệt mỏi. Chỉ tiếc thời gian quá ít, chúng con không có thì giờ đàm đạo cùng nhau. Thầy ơi! Chúng con rất nhớ Thầy! Chúng con chỉ còn biết cố gắng tu để được gần Thầy, tùy theo trình độ của mỗi người. Riêng con thì nặng nề quá Thầy ạ ! Con có một bạn đạo cho một mẻ đại "Lục Tự Di Đà" mà Thầy đã ban ân điển, con đeo mới có 2 ngày, nó đen như chì! Nhìn mẻ day, con có cảm giác căn cơ con quá nặng, quá khứ tội lỗi quá nhiều. Tuy biết đạo, biết Thầy, hai mươi mấy năm con tu hành trì trệ quá, ngu si và chậm mở trí, nên lúc nào cũng như người bắt đầu tu. Nhớ lại những ngày chưa tu PLVV, nếu chậm gặp Thầy, con đã khủng điên rồi. Như vậy con cũng tiến theo trình độ của con thôi.

Con xin dừng viết, viết nữa, con sẽ viết lung tung Thầy xem mệt. Thầy có thì giờ Thầy viết vài chữ cho con đỡ nhớ, nếu bạn con không dám, vì con đang tập tánh hồn nhiên và tự nhiên để hoàn thành một điều ao ước trên bước đường tu học, v... v...

Kính chúc Thầy mạnh khỏe, trẻ mãi không già!

Kính thư,

Con, NTL

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Sydney, ngày 10 tháng 02, năm 1997

L con,

Thầy vui nhận được thư con nhắc nhở lúc con tương ngộ Thầy với con tại quê nhà. Chúng ta có duyên mới gặp nhau, người thực hành ảnh hưởng người chưa thực hành. Chính con đã học, hiểu một phần cuộc sống của chính mình và nghiệp lực của chính mình. Con có duyên lành ngộ được PLVVKHHBPP. H cũng vậy, H là một người nhịn nhục, thàm kín tu học, không có ý lại tranh chấp với ai, chỉ lo tu sửa mình vì hiểu rõ nghiệp lực của chính chúng ta không phải ở kiếp này, mà từ nhiều kiếp rồi. Nếu chúng ta không hành triển, phát triển cái PLVVKHHBPP, khứ trước lưu thanh thì làm sao giải được nghiệp tâm của chính mình.

Ngày hôm nay con có duyên lành được phù hiệu lực tự để nhắc nhở con tự thức tự tu, nhưng cơ tạng con ô trước, không có thanh sạch cho nên mồ hôi làm hoen ố phù hiệu con đã đeo, điều đó chứng minh là cơ tạng con không sạch, bộ ruột con không có trong sạch. Cố gắng làm PLTC đi, Soi Hồn rồi nó sẽ giải qua hơi thở, qua mồ hôi, rồi từ từ cái mồ con bớt mặn, thì nó sẽ không đen.

Con quá khổ, quá thiếu thốn, nhờ sự kích động và phản động của tình đời, con lại hiểu con nhiều hơn, con thấy rõ nghiệp lực của con, chính con đã làm cho con khổ, khi con ý thức rồi, con phải lấy nguyên khí của Trời Đất tự tu tự giải, thì mới kịp thời. Con nhìn được con sông trong lành, biến tới đen dơ, tại do đâu ? Do sự lưu thông của xã hội không thông suốt, cho nên bị ứ đọng. Xác của chúng ta cũng vậy: ăn một ngày 3 bữa, rất nhiều, ứ đọng thành độc tố, hôi tanh, thì trước khí xâm chiếm khối óc của chúng ta và tạo sự rắc rối cho chính mình, không hiểu mình là ai, từ đâu đến rồi sẽ về đâu ?

Con đề cập đến luật nhân quả thì con phải hiểu nguyên lý này, ôm lấy nguyên khí của Trời Đất làm gốc để giải tỏa những trước khí trong nội tâm của chính mình, mà lo tu. Con cũng như Thầy, Thầy cũng như con, chỉ có thực hành thì mới tự cứu được, chẳng có ai cứu mình ngoài sự thực

hành tự cứu mà thôi. H. đêm đêm lo tu, hạ mình học hỏi, ngày hôm nay Người mới có cơ duyên trực diện với các con và công hiến những gì Người đã hiểu biết trong thật thà và khiêm tốn. Nhịn nhục là chánh. Tiên, Phật cũng nhờ nhịn nhục mới tiến hóa. Các con cũng vậy, hoàn cảnh là ân sư giáo dục con, bắt buộc phải nhịn nhục để tiến hóa, chính mình sai chẳng có ai sai, sửa mình để tiến, không nên để nghiệp lực lôi cuốn nữa, áp dụng rất ráo. Pháp lực càng ngày càng mạnh mới giải được những gì ứ đọng trong người của con. Con hiểu thì con phải cố gắng, mới có cơ hội trở về gốc gác của chính mình, dày công sẽ đạt được kết quả, đặt niềm tin nơi Thượng Đế. Nếu con còn tham lam, ô trước, không chịu tự giải thì cái ô trước này con không có thể rời khỏi được. Lấy oán làm ân con mới thấy sự lầm của chính con. Tất cả những gì xung quanh đang được hình thành, đã và đang dẫn tiến chúng ta hướng về thanh tịnh mà tu. Tu mới cảm nhận được sức mạnh của Thượng Đế đã và đang ân độ các giới, bất cứ từ hoàn cảnh nào cũng có cơ hội tiến hóa, kể cả địa ngục.

Con ráng tu đi, hướng về thanh tịnh mà tu, con sẽ thấy con nhiều hơn, thấy nghiệp lực của con, con mới giải được, chớ không thấy nghiệp lực của con, làm sao con giải được, còn ẩn tàng trong khối óc, thần kinh, và trong cơ tạng của chính con? Mỗi ngày lời nói của con muốn tu tiến, nhưng mà sự tham lam, việc ăn uống, suy nghĩ không dứt khoát, khó tiến, và trí không mở. Chúng ta dứt khoát thất tình lục dục, nhân duyên, thì chúng ta sẽ có cơ hội mở trí. Thất tình lục dục nó bao vây khối óc của chúng ta. Nếu chúng ta bằng lòng tự giải thì trí sẽ mở, tâm sẽ khai, bằng lòng tu để ảnh hưởng người kế tiếp, làm đại sự không có làm tiểu sự .

Hiểu mình trong thanh tịnh, mới có cơ hội ảnh hưởng người kế tiếp, hiểu được chính họ, hiểu được phần hồn của họ, hiểu được khả năng sẵn có của chính họ, là điều may mắn nhất ở trần gian này. Con cũng vậy, cố gắng tu đi, hoàn cảnh sẽ thay đổi, hoàn cảnh là ân sư, hoàn cảnh luôn luôn theo dõi con, mới giúp đỡ con tiến hóa; và không chịu tu học rõ rệt thì sự tiến hóa không thành. Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

VÔ VI VÒNG QUANH THẾ GIỚI

HỘI ÁI HỮU VÔ VI TÂY BẮC HOA KỲ

Thiền viện Nhân Hòa trân trọng thông báo:

- Đức Thầy sẽ viếng thăm Thiền viện Nhân Hòa một tuần trước Đại Hội Hùng Vĩ Giao Liên.
- Bạn đạo nào muốn ghé thăm Thiền viện trong dịp này hoặc tham dự Trại Hè Nhân Hòa trước hoặc sau Đại Hội, xin vui lòng liên lạc ngay với chúng tôi để chúng tôi tiện việc thu xếp phương tiện đưa đón.
- Tiền xe Charter Bus đi từ Thiền viện đến bến tàu Vancouver Canada và trở về là \$70 một người. Nếu đi xe bus của Greyhound thì sẽ tốn thêm tiền xe đi từ Thiền viện ra bến xe và từ bến xe ra bến tàu và ngược lại.

Xin bạn đạo ghi tên trước với chúng tôi càng sớm càng tốt. Địa chỉ của Thiền viện như sau:

VOVI Friendship Association
4104 Goldsby St. SW
Olympia WA 98512
Điện thoại: (360) 459-2405

Mọi đóng góp tài chánh ủng hộ Thiền Viện, xin ghi: VОВI F.A.

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi trân trọng thông báo:

Đúng theo tinh thần trong các thông báo đã phổ biến trước đây trên the LED Weekly, chúng tôi xin được phép chỉ đăng những bài của các bạn đạo đang hành thiền theo PLVVKHHBPP, và phù hợp với nội dung 7 điểm do Đức Thầy Tám đã đề ra (*xin xem trang 5 ĐSVV số 1.*) Quý bạn đạo vui lòng liên lạc hoặc gửi thẳng bài vở, hình ảnh, cũng như nhu cầu đặc san về địa chỉ--đã dùng từ trước--

như sau đây để tránh mọi sự chậm trễ hay thất lạc ngoài ý muốn:

ĐẶC SAN VÔ VI

8376 CHANTICLEER RD.

STANTON, CA 90680

Tel.: (714) 236-9291, Fax.: (714) 821-6920

E-Mail: DSVОВI@ibm.net hoặc
H_Nguyen@ibm.net

Về việc đăng không đầy đủ địa chỉ của các HAHVV, TV, TĐ, và TT Vô Vi trên thế giới, chúng tôi vừa nhận được một số nhận xét xây dựng của bạn đạo. ĐSVV cũng đã nhận thấy sự khiêm khuyết đó, nhưng không dám tự tiện nếu chưa có sự yêu cầu của các giới chức có thẩm quyền. Lý do: ĐSVV không có đầy đủ địa chỉ chính xác, và chưa rõ các nơi có đồng ý hay không. Vậy một lần nữa ĐSVV xin các HAHVV, TV, TĐ, và TT Vô Vi gửi về cho chúng tôi địa chỉ mới nhất nếu bằng lòng cho phổ biến trên đặc san.

Về sự yểm trợ tài chánh của bạn đạo khắp năm châu, ĐSVV xin báo cáo chi tiết trên đặc san số 3.

Có tiền bỏ túi làm chi

Đem ra tặng báo Vô Vi phát hành

Về nhà lớn nhỏ đọc nhanh

Lưu thanh giải trước nước chanh [chua] không bằng!...

Đây là địa chỉ ghi liền kéo quên:

ĐẶC SAN VÔ VI

c/o HAHVV WASHINGTON

4104 GOLDSBY ST. S.W.

OLYMPIA, WA 98512

Tel.: (360) 357-5675

Xin được nhắc lại: bài vở cho ĐSVV số 3 nên gửi trước 4 tháng 7 năm 1998.

Kính bái,

Nhóm Thực Hiện ĐSVV

*****

Hẹn tái ngộ trong tuần tới !!!

Copyright (C) by Lương Sĩ Hằng & VôViLED. All rights reserved